

4/10/2010

CULTUUR

Een woud van taal

RECENSIE

ALICE IN WONDERLAND

★★★★☆

Gebeurtenis theatervoorstelling 'Alice in Wonderland' naar Lewis Carroll door Noord Nederlands Toneel **Bewerking en regie** Ko van den Bosch **Gezien** 3/10 Stadschouwburg, Groningen **Publiek** 450 **Nog te zien** Van 5 t/m 9 en 24 t/m 26 oktober in Groningen; daarna Drachten (14/10), Emmen (19/10), Hardenberg (19/10), Hoozevee (3/12), Leeuwarden (20/10) en Stadskanaal (21/10).

Door Jos Visscher

In Wonderland kun je een studie 'kromponeren' volgen. Kromponeren wil zoveel zeggen als verhufteren, zeg maar de kunst van de grootste bek. En de tirade van één van de studenten verwijst wel heel ondubbelzinnig naar de staat van Nederland anno nu. Het is duidelijk: Wonderland, dat is onze huidige samenleving en daar kun je als klein meisje maar beter niet in verzeild raken. Alice doet dat wel, groeit van meisje tot vrouw en als ze eenmaal gewend is aan haar rode pumps, is het ook meteen voorbij met de onschuld.

Ko van den Bosch liet van het oorspronkelijke verhaal van Lewis Carroll, dat 'kinderboek voor volwassenen', nog maar weinig heel en een kinderverhaal is het al helemaal niet geworden. We hebben deze schrijver en theatermaker wel eens in een beter humeur gezien, want hier is de boodschap behoorlijk zwartgallig: we deugen met z'n allen niet en wie wel deugt moet maar 'onder de grond'.

Behalve zwartgallig is *Alice in Wonderland* ook nog eens behoorlijk ondoordringbaar. Als toe-

schouwer en luisteraar baan je je twee uur lang een weg door een woud van taal, nagenoeg dichtgegroeid met zowel virtuoze poëzie als crypisch geronk. Zinnen, woorden, kreten: als mokerslagen dalen ze neer.

Fascinerend is die zoektocht door dat woud dan weer wel. Want net als de tocht vervelend dreigt te worden, is daar weer zo'n scène die krabt, schuurt en je de schrik om het lijf bezorgt. Misschien wil Van den Bosch wel te veel vertellen,

▲ 'Alice in Wonderland'. Foto: Reyer Boxem

maar als dan zo nu en dan de taal aankomt, dan is het ook meteen op een plezierige manier verontrustend. En wat heeft de maker een fantastisch instrument in handen: een meeslepende Maartje van de Wetering als Alice. Huiveringwekkend mooi in zowel haar kwetsbaarheid als in haar woede en opstandigheid. Ze werkt als een bezetene. Net als het publiek, trouwens.